

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Creștinul viu.

(Material de conferință
poporală)

1. Intre viață și moarte este o prăpație. Nici o asemănare între ele nu este și nu poate fi. Priviți la un om viu și la un trup mort. Uitați-vă la o floare înflorită și la una arsă de brumă. Luați în cercetare o luncă în timpul verii, când e plină de viață, și în vreme de toamnă târzie, când a înțepenit-o înghețul.

Intre viață și moarte e tot așa de fără capăt calea ca și între bine și rău, între drept și nedrept, sau între raiu și iad.

2. Vieța e mișcare și lucrare, activitate; moartea e încetarea cri cărei lucrări.

Cine va fi creștin viu, în lumina celor spuse mai sus? Creștinul lucrător, plin de activitate, producător de fapte creștinești.

Poate fi plin de activitate, harnic, ori care om înțelegător, cuminte, fără să fie creștin. Lucrările pe cari le facem pentru a ne asigura traiul sunt lucrări omenești.

Lucrare creștinească, aceea pe care o face și i se socotește creștinului spre mântuire, este lucrarea și fapta lui săvârșită cu credință.

„Ori de veți mânca, ori de veți bea, ori alt lucru dacă ați face, în numele Domnului să faceți.”

Așa dar și lucrarea săvârșită de creș-

tin pentru susținerea vieții lui omenești o putem schimba în faptă creștinească, dacă o facem din credință, în numele Domnului,

3. Lumea e plină de creștini cu numele de creștini botezați, însă de prea puțini creștini vii, cari prin faptele lor să-și dovedească creștinătatea. Ce alta ar fi fața lumi întregi, dacă cei botezați ar trăi după legământul botezului, săvârșind faptele creștinești. Dacă atâtea sute de creștini ar fi vii, iar nu morți.

Nu-i destul să crezi pentru a fi creștin viu, ci trebuie să și faci ceea ce crezi. „Credința fără de fapte moartă este,” zice apostolul.

Creștin activ, creștin viu, nu poți fi, dacă nu rămâi în Hristos, adică în împlinirea poruncilor lui și în harul lui. „Eu sunt vița, voi mlădițele. După cum mlădița nu poate aduce roadă, dacă nu rămâne în viță, așa și voi, dacă nu rămâneți întru mine,” „Rămâneți întru dragostea mea.” A rămâna în dragosiea Domnului nu însemnează a avea numai credință în El, ci și fapte bune, păzind legea Lui.

Acesta e temeiul oricărei vieți creștine vii. Cine nu rămâne în viță se taie și în foc se aruncă.

Deci pentru a fi creștin viu, trebuie mai întâi să ai credință și să ții poruncile. Fără acest capital nu poți întreprinde nici un câștig în viitor.

4. Dar atâtea nu e de ajuns. „Tot pomul se cunoaște după roada sa. Pomul

care aduce poame rele, se taie şi în foc se aruncă.

Creştinul viu nu-i destul să fie lucrător numei, pentru el, ci şi pentru deaproapele său. Nu e de ajuns să nu facă păcate, ci trebuie să-şi câştige virtuţi.

Mulţi creştini nu se cunosc că sunt creştini, nici nu se deosebesc de altă lume necreştină, fiindcă se mărginesc să nu păcătuiască, dar mai departe în fapte bune, nu merg.

Însă astfel de oameni sunt şi între Evrei şi între Turci şi între păgâni.

Dela omul creştin, dela creştinul viu se cere mai mult. El trebuie să-şi câştige virtuţi, prin săvârşirea faptelor bune izvorite din dragoste.

„Din aceasta va cunoaşte lumea, că sunteţi învăţăceii mei, dacă veţi avea dragoste unul faţă de altul.”

Iată semnul de recunoaştere a creştinului viu !

Iar semnul acesta nu-l avem în mai mulţi dintre noi.

5. Suntem tot aşa de egoişti, plini numei de noi înşine, ca şi păgânii. Dacă am lupta să avem semnul deosebit al creştinului viu — dragostea unul faţă de altul — lumea nu ar fi plină de flămânzi, cari să nu aibă ce mânca; de însetaţi, cari să nu aibă ce bea; de goi, cari să nu aibă cu ce se îmbrăca; de bolnavi lăsaţi în părăsire, de întemniţaţi uitaţi de toată lumea.

S'ar schimba faţa pământului şi împărăţia Domnului ar veni în lume. Virtuţile creştine arătate în fapte ar stinge jalea şi nenorocirea de pe pământ.

6. Când Hristos şi Biserica lui e atacată din atâtea părţi; când atâtea spun, că trebuie o altă lege mai înaltă, care să facă mai buni pe oameni şi să-i înfrăţească, trebuie să recunoaştem, că o mare parte din vina acestor atacuri o au creştinii morţi, fără de fapte creştineşti, al căror număr e neasămănat mai mare, decât al creştinilor vii.

O greutate mare apasă pe sufletul tu-

toror cari se mărginesc la credinţă şi nu trec la fapta creştină. De altfel aceştia nici credinţă curată şi temeinică nu pot avea. „Căci cine zice că pe Dumnezeu îl iubeste, dar pe fratele său îl ureşte, mincinos este. Căci cum poate cineva iubi pe Dumnezeu pe care nu-l vede, dacă pe fratele său pe care-l vede, nu-l iubeste?”

7. Căpetenia Bisericii catolice îndeamnă pe toţi creştinii să fie creştini vii, plini de virtuţi dobândite din fapte creştineşti. Sf. Părinte nu face decât să ne improspăteze în minte şi inimă porunca dată de Hristos, cea mai mare a creştinismului, după porunca iubirii de Dumnezeu: „Să iubeşti pe deaproapele ca pe tine însuţi.”

Pe aceasta cale să năzuim şi să biruim egoismul din noi, care ne face să fim creştini morţi, deşi trăim pe pământ.

(Buletinul Agru No. 4)

I. AGÂRBICEANU.

Studentimea Română Unită, pentru a se pregăti cât mai bine în vederea marelui serbător al Învierii Domnului, a găsit de cuviinţă ţinerea unor „Exerciţii Spirituale.” Lipsa lor s'a simţit de multă vreme. Însă diferite împrejurări vitrege au făcut ca aceste „Exerciţii” să nu se poată ţine până acuma. În acest scop a fost chemat Părintele G. Stan din Oradea. Zilele de 23, 24 şi 25 Martie, au fost sortite ca prin ascultarea cuvântului lui Dumnezeu, din gura Părintelui Gavril Stan, să ne reînnoim hrana sufletească.

Prin cuvinte alese, Părintele Stan a arătat care ar fi mijloacele care să ducă spre mântuire pe un tânăr student din Capitală. Sgomotul lumii nu este nici decum prielnic pentru a medita în voie asupra datoriei ce o avem aici pe pământ faţă de Creator. De aceea retragerea, singurătatea numai bine pot face unui suflet dornic de mântuire. Singur poţi chibzui mai bine asupra faptelor cari trebuie să le faci şi asupra celor cari trebuie să le înconjuri. Să iubeşti binele şi să te fereşti de rău.

Luni 25 Martie, s'au împărtăşit aproape toţi studenţii cari au luat parte la „Exerciţii.” După Sf. Liturghie, Păr. Protopop al Bucureştilor, Dr. V. Aftenie împreună cu Dl. Preşedinte al „A. St. R. U.”-lui din localitate au mulţumit Păr. G. Stan pentru osteneala care a depus-o prin venirea Sf. Sale din Oradea până aici, asigurându-l că munca depusă va aduce roade îmbelşugate.

Ca o încoronare a acestor „Exerciţii,” Comitetul „A. St. R. U.” a rugat pe Ex. Sa. I. P. S. S. Domn Dr. Valeriu Traian Frenţiu să ţină o Sf. Liturghie solemnă Duminecă în 31 Martie împreună cu citirea rugăciunilor iubileului pentru dobândirea indulgenţelor plene.